Nazpět - Sebastian

Je to tak dávno, že si nevzpomenu na nic
a jsem rád, že si z mojí hlavy už pryč,
děkuju Bohu za to, že teď žiju jako dřív,
a že mám od tebe konečně klid (mám klid).

Nechci vědět nic, nechal jsem tě jít,
chtělas svobodu, už mi nepatříš,
tak mě nepros víc, stejně to nespravíš,
mám teď novej život a ty do něj nepatříš.

A teď pozdě voláš, že bys mě chtěla nazpět,
ta věta je mi povědomá,
dík, ale takhle jsem šťastnej.

Pozdě už na zprávy, že tě to mrzí,
tohle já dobře znám,
dík, ale takhle jsem šťastnej.

Tak řekni jestli ty večery za to stály
a proč si nepřišla domů?
Čekal jsem na tebe a sledoval to z dálky
a nepřestal věřit tomu.

Že mě miluješ, že se neztratíš,
že se změníš a zase spolu budem šťastný,
asi jsem selhal, to už dobře vím
a do mýho života tě znovu nepustím.

A teď pozdě voláš, že bys mě chtěla nazpět,
ta věta je mi povědomá,
dík, ale takhle jsem šťastnej.

Pozdě už na zprávy, že tě to mrzí,
tohle já dobře znám,
dík, ale takhle jsem šťastnej.